

[Skatteministeren]

ledes forsynet med snoretræk. Regionen finder efter fornyet overvejelse, at snoretrækket kan sidestilles med en hank uanset affaldssækkens eller posens størrelse.

Samtidig beslutter man, at der ikke skal svares afgift af de store affaldssække, som virksomheden har afsat i perioden 1. januar 1994 til 27. januar 1994.

Den seneste afgørelse er den 27. januar 1994 påklaget til Told- og Skattestyrelsen, der har oplyst, at sagen er til udtalelse ved regionen bl.a. for nærmere at få belyst, hvorfor man har valgt også at afgiftsberigtige varelageret.

Jeg finder det ligesom spørgeren uheldigt, at told- og skatteregionen tilbagekalder en afgørelse, som virksomheden tilsyneladende har indrettet sig efter, men jeg kan forstå, at Told- og Skattestyrelsen vil vurdere dette spørgsmål meget nøje, hvis man når frem til, at regionens seneste afgørelse fastholdes.

Styrelsen har i den forbindelse oplyst, at man normalt vil sørge for at friholde virksomheder fra afgiftsbelastning i situationer, hvor en tidligere afgørelse ændres til ugunst for virksomheden. Jeg vil ikke blande mig i verserende klagesager, og jeg kan derfor heller ikke uden videre love at holde virksomheden skadesløs.

Det er i øvrigt Momsnævnet, der i givet fald træffer den endelige administrative afgørelse af spørgsmålet om varens afgiftspligt.

Kirkegaard (KF):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret, som jeg opfattede forsigtigt positivt. Det er ikke udelukket, at virksomheden kan blive holdt skadesløs, men i øvrigt vil ministeren ikke udtale sig om den konkrete sag, når den verserer i systemet. Det er jeg naturligvis parat til at tage til efterretning. Men jeg har et par supplerende spørgsmål af mere principiel karakter.

Det første spørgsmål er: Hvordan er egentlig generelt retstilstanden her i landet, når en virksomhed får klingende klar, utvetydig skriftlig besked fra myndighederne om, at en vare er fritaget for afgift, og virksomheden så disponerer i tillid hertil? Hvordan er skatteministerens vurdering af retstilstanden for den pågældende virksomhed? Vil man ikke under alle omstændigheder kunne komme ind i en diskussion om erstatning, hvis man efterfølgende trækker en sådan tilladelse tilbage?

Det andet supplerende spørgsmål er: Hvad giver denne sag anledning til af overvejelser om forholdet mellem de centrale og de regionale skattemyndigheder? Dette er, og det erkendte ministeren, en meget uheldig sag. Hvad gør ministeren for, at den slags uheldige sager ikke gentager sig?

Ole Donner (FP):

Det var et meget fint svar, vi fik fra skatteministeren om disse forhold vedrørende poserne, og det minder mig om den debat, vi havde i Folketinget om afgiftens indførelse, hvor jeg selv fremførte en lang række kritikpunkter netop med hensyn til disse poser, fordi jeg fandt, at det ville være svært at skelne. Vi var bl.a. inde på, hvad der skete, hvis man lavede nogle huller i en pose, indførte en snor og brugte en træpind som hank – om denne pose var afgiftspligtig eller ej.

Jeg synes ligesom hr. Kirkegaard, at det er meget betænkeligt, det, der er sket over for den pågældende virksomhed, og jeg vil gerne spørge, om ministeren er sidste klageinstans efter de administrative.

Jeg vil også godt ligesom hr. Kirkegaard vide lidt mere om, hvordan situationen er for det pågældende firma med hensyn til erstatningsmuligheder. Det er jo ikke alene et meget stort lager, de har investeret i, de har også investeret flere hundrede tusinde kroner i markedsføringen af de pågældende poser.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg er helt enig, som det også kom til udtryk i mit første svar, med de to spørgere om, at det selvfølgelig er uheldigt, når der bliver givet et svar, der efterfølgende bliver ændret. Derfor bør vi også i sådan nogle situationer gøre mest muligt for at undgå, at virksomheder bliver belastet ud over det, som vi kan sige andre afgørelser altid vil medføre.

Jeg tror dog ikke, at man fuldstændig kan undgå forkerte afgørelser, når man har decentraliseret den slags afgørelser. Det oplever vi desværre også på skatteområdet med de kommunale afgørelser, som efterfølgende kan blive lavet om, men vi bør tage et vidtrækkende hensyn, når vi kommer i den situation.

Så spørger hr. Ole Donner, om jeg er sidste klageinstans. Nej, Momsnævnet er sidste administrative klageinstans, og fra Momsnævnet